

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Lige for at runde det med EU af vil jeg sige, at hr. Per Clausen jo er modstander af det europæiske samarbejde, og jeg er tilhænger. Jeg ved godt, at det somme tider kan være bøvlet og kræve kampe at få tingene til at bevæge sig i den rigtige retning. Til gengæld er jeg – i modsætning til hr. Per Clausen – også fuldstændig overbevist om, at når vi så rykker, er det altså 27 lande, der rykker fremad, og er der noget sted, hvor det er vigtigt, så er det på klimaområdet.

Jeg mener sådan set, at klimaområdet er et godt eksempel på, at EU kan tage globalt lederskab. Jeg mener til gengæld ikke, der er andre, der kan gøre det, og jeg mener sådan set, at hvis ikke hr. Per Clausen kan finde andre grunde til at være tilhænger af EU, så er klimasagen sådan set et godt eksempel på, hvad det er, EU kan, når man rykker frem samlet.

Med hensyn til den danske regerings holdning må man sige, at der som sagt er fremlagt en energipolitisk handlingsplan. Det står fuldstændig klart, at vi skal reducere anvendelsen af fossile brændsler. Det står fuldstændig klart, at vi øger målsætningen for, hvor meget vi skal øge energieffektiviteten i det danske samfund.

Vi siger altså: Minimum 30 pct. vedvarende energi, og det er en meget, meget stor satsning. Derudover fordobler vi budgetterne til miljøteknologi, energiteknologisk forskning og demonstrationsprojekter osv. Vi sætter også nogle mål for biobrændstoffer, og det bliver jo også understøttet af yderligere forskning. Så skal vi jo altså også huske, at vi lige har en national allokationsplan, som det hedder, på CO₂-området i høring, som totalt vil reducere det danske CO₂-udslip med yderligere 13 mio. t i perioden 2008-2012.

Jeg synes sådan set, der er en række ganske markante initiativer i gang.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu kan man jo vælge at opridsse en række initiativer og sige, at det er mange, og sammenlignet med, hvad regeringen har gjort indtil nu, er det vel mange. Men det spørgsmål, der står tilbage, er: Hvad er i grunden regeringens ambition for reduktion af det danske CO₂-udslip i 2020 og i 2025? For det er jo det, energipolitikken handler om. Det er, hvordan vi når frem til at begrænse CO₂-udslippet og på den måde yde vores bidrag til, at klimaproblemerne ikke bliver værre, end de ellers ville blive.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Danmark hører foreløbig til blandt de lande i verden, der har reduceret CO₂-udslippet aller mest. Når vi tager den nationale allokationsplan med, vil Danmark i 2012 have reduceret med 21 pct. Det er der kun to andre lande i verden, der matcher: Tyskland – der som bekendt har lidt lettere ved det, på grund af at 1990 er det år, det måles i forhold til, hvor det jo var lidt nemmere, eftersom Tyskland havde hele det gamle Østtyskland at tage af og modernisere i forhold til – og Luxembourg, som har påtaget sig en forpligtelse på 28 pct. Danmark er i front.

Kl. 13.40

Oven i det kommer så de mange initiativer, jeg har nævnt her, hvor det er klart, at f.eks. en vedvarende energi-procent på minimum 30 pct. jo i sig selv yderligere vil bidrage til, at vi reducerer CO₂-udslippet. Nogle af de EU-initiativer, som jeg nævnte under det tidligere spørgsmål, vil jo også gøre det, bl.a. stramningerne i forbindelse med biler og i forbindelse med luftfart; de vil jo også gå ind og påvirke de danske udledningstal og dermed også bidrage til, at vi kan reducere endnu mere.

Nu kan jeg se, at den røde lampe lyser. Men jeg tror altså, at når vi i EU i næste led kommer til at snakke om, hvordan vi så skal fordele det her reduktionsmål på 20/30 pct., kommer Danmark da også til at være blandt dem, der skal trække noget af læsset. Vi skal så bare huske, at vi altså foreløbig allerede har leveret 21 pct. Det er der altså ikke mange lande i hele verden der kan matche.

Per Clausen (EL):

Nej, og så kan vi jo måske endda være glade for hr. Svend Aukens tidligere bedrifter.

Men det, jeg bare ville stille et spørgsmål til ministeren om, var: Skal jeg forstå ministerens svar sådan, at ministeren mener, at fordi vi har leveret meget indtil nu i forhold til de andre, så kan vi rolig sætte tempoet ned i de kommende år? Eller er ministerens udgangspunkt, at tempoet i hvert fald skal opretholdes, når det handler om CO₂-reduktioner frem til år 2020, sådan at vi kan nå det mål, som vi gerne ser at EU har i 2020? Eller er det sådan, at ministeren mener, at vi godt kan tage det roligt og så have en energiplan, hvor vi måske først når frem til den målsætning i 2025 – i den udstrækning man overhovedet kan beregne, hvilke konsekvenser regeringens energiplan vil have for CO₂-udslippet?